

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΛΥΚΕΙΟΝ

ΙΩ. Χ. ΣΙΜΟΠΟΥΛΟΥ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Μεγίστης μνείας άξιον είναι τὸ διαπρεπὲς Λύκειον τοῦ κ. Ἰωάννου Σιμοπούλου, γνωστὸν εἰς τοὺς άπανταχοῦ Ἕλληνας, ἐν γένει δὲ κατέχον τὴν πρωτίστην

θέσιν μεταξύ τῶν ἐν Ἑλλάδι ἐκπαιδευτηρίων. Ἡ ὕπαρξις ὁμολογουμένως ἐκλεκτοῦ Λυκείου ἐν κοινῶνι τινὶ εἶναι εὐεργέτημα, πρὸ παντός δ' ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ κ. Ι. Σιμοπούλου, ἀρχαίου δεδοκιμασμένου καὶ εὐσυνειδήτου διδασκάλου, ὡς Σχολάρχου καταλιπόντος μοναδικὰς ἀναμνήσεις ἐξαιρέτου ποδηγέτου τῆς ἐλληνικῆς νεότητος, ἀνεύρομεν τὸν ἀγαθὸν καὶ ἄξιον ἀποστολέα τῆς σοβαρᾶς ἐντολῆς, ἣν ὑπηρετεῖ, ἐμπνεόμενος ὑπὸ θερμῆς ἀγάπης πρὸς τὸ καθήκον καὶ μετὰ θερμοῦ ζήλου καὶ χριστιανικῆς εὐσεβείας ἐργαζόμενος. Ὁ κ. Σιμόπουλος ἐξ ἀρχῆς ἰδρύσας τὸ ἐν Ἀθήναις λαμπρὸν αὐτοῦ Λύκειον παρεῖχε τὰς μᾶλλον ἀσφαλῆς ἀπέναντι τοῦ ἐλληνικοῦ Δημοσίου ἐγγυήσεις, καθότι οὐχὶ σμικρὸν κεφάλαιον ἰσχυρᾶς ἐκτιμήσεως εἶχε τὴν ὠραίαν ἱστορίαν τοῦ ἀμέμπτου αὐτοῦ παρελθόντος. Πρὸς τὸν κ. Σιμόπουλον ἡ ἐλληνικὴ νεότης ὀφείλει ἰδιάζουσαν τιμὴν, τὸ δ' ὄνομα αὐτοῦ ἀναγνωρίζει δικαίως ὡς τὸ ὄνομα ἐναρέτου πατρὸς καὶ συμβούλου πεφωτισμένου ἐπὶ μακρὸν βίον, μεστὸν πόνων καὶ ἐγκατεργασίας, γαλουχῆσαντος αὐτὴν καὶ καταφωτίσαντος τὰς ἀνθηρὰς ψυχὰς τῆς μετ' αὐτὴν αἰωνίαν λάμψιν καὶ τὴν λαμπρότητα τῶν ἠθικῶν ἰδεῶν, μετὰ τὸ βάθος τῶν πρώτων πνευματικῶν γνώσεων.

Ἐντεῦθεν κρίνοντες ἀναγνωρίζομεν ἐν γένει ἀνταξίαν τὴν πρὸς τὸ Λύκειον αὐτοῦ τόσον διακεχυμένην καλὴν φήμην, καὶ τὰς ἀληθεῖς αὐτοῦ προόδους παρακολουθεῖμεν μετ' ἰδίας προσοχῆς καὶ στοργῆς. Ὁ κ. Σιμόπουλος δὲ εἶναι φίλος ποσῶν τοῦ θορόβου ἢ τοῦ κατὰ τὰς ψευδεῖς παρ' ἡμῖν συνθήκας ἀλληλοθαυμασμοῦ, τοῦτο δὲ κυρίως ὑπῆρξε πάντοτε τὸ συμπαθέστερον σημεῖον τῆς καρποφόρου αὐτοῦ ἐργασίας. Τὸν κ. Σιμόπουλον διακρίνει βαθεῖα καὶ ἀληθῆς παιδαγωγικὴ ἰκανότης, ἐνδελεχῆς πρὸς τὸ ἱερὸν καθήκον ἀφοσίωσις. Παρ' αὐτῶ οἱ συνήθεις καὶ τυπικοὶ ἔπαινοι οὐδεμίαν εὐρίσκουσιν ἐκτίμησιν ἢ ἄλλην ἔμμεσον ἐνθάρρουνσιν, αἰετοπετὸν δὲ νομίζομεν, ὅτι μόνῃ ἡ ὁμολογουμένη ἀξία καὶ ἰκανότης τινῶν καθηγητῶν δὲν ἰσχύει, ἵνα ἀνυψωθῇ ἡ χρησιμότης ἐκπαιδευτηρίου τινός, τοῦ ὁποίου κύριος σκοπὸς εἶναι οὐχὶ ἡ διδασκαλία, διότι ταύτης δύνανται νὰ τύχωσιν οἱ μαθηταὶ καὶ εἰς τὰ Δημόσια Σχολεῖα, ἀλλὰ πρὸ πάντων ἡ ἠθικὴ καὶ πνευματικὴ διάπλασις τῆς νεότητος, ἣν ἐμπιστεύονται εἰς τὴν πατρικὴν μέριμναν τῆς Διευθύνσεως. Τοῦτο ἔνεκεν οἱ ἐτησίως ἀπολυόμενοι ἐκ τοῦ ἐκπαιδευτηρίου τοῦ κ. Σιμοπούλου, κατὰ τὴν κοινὴν ὁμολογίαν, ἐξέρχονται μαθηταὶ ἐμβριθεῖς, τελειοτάτης ἐκπαιδεύσεως, καλλίστης συμπεριφορᾶς καὶ ἐν τῷ πρακτικῷ αὐτῶν βίῳ χρηστοὶ ἀναδείκνυνται πολῖται. Ταῦτα γράφοντες δὲν ἐπαναλαμβάνομεν στερεοτύπους ἐκφράσεις καὶ ἐγκώμια, ἀλλὰ διατυποῦμεν ἀλήθειαν ὑπὸ τῶν πραγμάτων βεβαιουμένην.

Τὸ Λύκειον τοῦ κ. Σιμοπούλου διατρέχει ἤδη τὸ ἐνδέκατον ἔτος ἀπὸ τῆς συστάσεως αὐτοῦ, περιλαμβάνει δὲ πλήρες ἐκπαιδευτικὸν σύστημα, δηλ. δημοτικὸν καὶ ἐλληνικὸν σχολεῖον καὶ γυμνάσιον. Οἱ ἐν αὐτῷ φοιτῶντες μαθηταὶ πάντοτε ὑπερβαίνουνσι τοὺς 300, ὧν 80-90 τρόφιμοι, οὐκ ὀλίγοι δὲ ἡμιτρόφιμοι καὶ διημερευόντες. Οἱ ἐν αὐτῷ διδάσκοντές εἰσι καθηγηταὶ ἀνεγνωρισμένης ἰκανότητος καὶ χρηστότατου παρελθόντος. Ὡς κατάστημα χρησιμεῖται κατὰ τὴν δημοσιουμένῃν εἰκόνα ἢ παρὰ τῆ Ἐκκλησίᾳ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς μεγαλοπρεπεστάτη οἰκία τοῦ κ. Α. Συγγροῦ (πρῶην Μαυροκορδάτου) μοναδικὸν οἶκημα διὰ Λύκειον, ἐν πᾶσιν ὑπηρετοῦν οἰανδήποτε ἀνάγκην καὶ ἀπαίτησιν.

Ὡς ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ἐργασίας αὐτοῦ ὁ κ. Σιμόπουλος ἀπολαύει ἀμερίστου ὑπολήψεως, τοῦτο δὲ δεῖκνύει ὁ μέγας ἀριθμὸς ἐλλήνοπαίδων, τῆς τε δούλης καὶ ἐλευθέρως Ἑλλάδος, νῦν ἀρίστων πολιτῶν, οἱς ἐπεδαφιλευθήσαν χρηστότατα ὑποδείγματα, τιμαλφῆ αἰσθημάτων καὶ εὐγενεῖς ἀρεταί. Ἐνεκα τῆς ἐργασίας τοῦ παρελθόντος τὸ Λύκειον τοῦ κ. Σιμοπούλου θὰ διατηρηθῆται πάντοτε ἀκμαῖον, καὶ δοκιμωτάτους εἰς πάντα ἐνιαυτὸν θ' ἀποφέρῃ πνευματικῶς καρπούς. Ἄπαντα δὲ τὰ σήμερον διακρίνοντα τὸ Ἐκπαιδευτήριον τοῦτο συστατικὰ εὐεκτήτης ἠθικῆς καὶ διανοητικῆς μορφώσεως τῆς Νεολαίας εἰσι τοσοῦτον θετικὰ καὶ ἐντός τῆς ἀληθείας, ὥστε ἀνάγκη νὰ ἐπιστάσῃται τὴν προσοχὴν τῶν ἀπανταχοῦ φίλων τῆς προόδου ὡς καὶ τῶν προϊσταμένων Ἀρχῶν.